

ÞRIÐJUDAGUR 8. NÓVEMBER 2011

SKARTGRIPIR

&ÚR

Kynningarblað gull, silfur, plátinum,
armbandsúr, vasaúr, glæsileiki, fegurð,
armbönd, hálsmen, hringar.

HVAÐA KONUNGLEGU DJÁSN ERU DÝRUST?

Vefsíðan Born Rich hefur tekið saman lista yfir dýrustu skartgripa kóngafólksins. Þar trónir á toppnum franska drottningin Marie Antoinette (1755-1793) sem átti demantshálsfesti sem nú er metin á 3,7 milljónir punda eða sem samsvarar litlum 676.777.000 krónum. Festin er skreytt fjöldi hvíttra demanta, ásamt tveimur sjaldgæfum gulum sporöskjulaga demöntum og glæsilegum bleikum demanti neðst.

Ýmsir ættflokkar í Afríku, Asíu og Suður-Ameríku punta sig með aðferðum sem Vesturlandabúum gætu þótt óhefðbundnar. Þannig strekkja sumir húð í innanverðri neðrivör til að gera hana framstæða.

Konur af Padaung-ættflokknum í Búrma hafa um nokkurt skeið skartað mörgum gylltum hringjum utan um hálsinn.

Hverjum þykir sinn fugl fagur

Fegurðarskyn er margslungið fyrirbrigði og misjafnt eftir heimsálfum, þjóðum og einstaklingum hvernig fólki finnst flott að punta sig.

Hefð er fyrir því meðal kvenna af Padaung-ættflokknum í Búrma að skarta þungum gylltum hringjum utan um hálsinn. Telpur allt niður í fimm ára aldur byrja á að bera hring að staðaldri og bæta svo hringjum smám saman við næstu árin. Flestir geta hringirnir orðið tuttugu talsins og samhliða fjölgun þeirra lengist hálsinn í allt að 50 sentimetra. Í seinni tíð þykir þessi hefð þó mjög umdeild, sérstaklega í

ljósi þess að ef hringirnir eru fjarlægðir kafna konurnar þar sem barkinn og hálsinn falla saman.

Aðrir ættflokkar nota skart til að stækka eyru, nef og varir. Þannig nota ættflokkar í Suður-Ameríku skart til að teygja á eyrnasneplunum meðan Mursufólkið í Afríku festir við innanverða vör sína leiriska til að teygja á húðinni. Markmiðið er að fá sem stærsta eyrnasnepla eða framstæða neðri vör og er aðgerðin framkvæmd í nokkrum þrepum þar sem stöðugt stærri hlutir eru notaðir.

Heimild: wikipedia.org

Afsláttur af íslensku skarti

Ný skartgripaverslun hefur tekið til starfa í Lækjargötu 2 í Reykjavík. Það er Leonard sem þar opnaði sína fjórðu verslun. Hinar eru í Kringlunni, Smáralind og á Keflavíkurflugvelli. Boðið verður upp á sérstök vörumerki í Lækjargötunni sem ekki eru í hinum búðunum.

Í tilefni af opnun verslunarinnar bjóðum við 20% afslátt af öllu íslensku skarti í nóvember,“ segir Kolbrún Tóbíasdóttir, verslunarstjóri í nýrri Leonardverslun í Lækjargötu 2 í Reykjavík sem er sú fjórða á landinu. Verslunin er í sögufrægu húsi á horni Lækjargötu og Austurstrætis sem var endurreist eftir bruna fyrir nokkrum árum.

Auk þess að vera með mikið úrval af íslenskum skartgripum mun verslunin í Lækjargötu bjóða upp á vönduð úr. „Við erum að

auka vöruúrvalið hjá okkur,“ segir Kolbrún. „Í dag bjóðum við úr frá Tag Heuer en munum bæta við Breitling, Hublot, IWC og Omega á næstu mánuðum.“

Nokkur töskumerki verða líka einungis í Leonard í Lækjargötu. „Okkur langar að skapa sérstaka stemningu í kringum verslunina og bjóða upp á vörumerki hér sem ekki er boðið upp á í hinum verslunum Leonard,“ segir Kolbrún. „Á vormánuðum er meðal annars von á töskum frá Tory Burch og Michael Kors.“

Í desember mun Leonard, fjórða árið í röð, bjóða upp á styrktarhálsmen í línunni „Flóra Íslands“ frá Leonard. Skartgripurinn er hannaður af Eggerti Péturssyni, listmálara og Sif Jakobs gullsmið og er seldur til styrktar góðu málefni tengdu börnum. Í fyrra voru það sykursjúk börn sem nutu góðs af sölu á skartgripnum Sóldögg. Fyrir þessum mánuði var fulltrúum frá Dropanum, styrktarfélagi barna með sykursýki, afhentur 1.500.000 króna styrkur sem ágóði af sölu á Sóldögg árið 2010.

„Við erum að auka vöruúrvalið hjá okkur,“ segir Kolbrún Björg Tóbíasdóttir, verslunarstjóri Leonard í Lækjargötu.

MYNDIR/GVA

Verslunin er í sögufrægu húsi á horni Lækjargötu og Austurstrætis sem nýlega var endurreist eftir bruna.

Berglind Snorra gullsmiður hannaði línuna Uppsteyt ásamt Jóni Snorra Sigurðssyni gullsmiði fyrir Jens.

MYND/STEFÁN

Enn meiri uppsteyt hjá Jens

Gullsmiðirnir Berglind Snorra og Jón Snorri Sigurðsson eru hönnuðirnir að baki skartgripalínunni Uppsteyt. Línan inniheldur grófa og óhefðbundna silfurskartgripir fyrir bæði dömur og herra.

Við kynntum línuna Uppsteyt fyrir jólin 2008, þá í Jens í Kringlunni en nú fæst hún um allt land,“ segir Berglind Snorra, gullsmiður og vöruhönnuður hjá Jens, en hún er höfundurinn að línunni ásamt Jóni Snorra Sigurðssyni gullsmiði.

„Við Jón Snorri höfum unnið mikið saman og þekkjum okkar viðskiptavini og hverju þeir sækjast eftir,“ útskýrir Berglind en línan inniheldur grófa silfurskartgripir fyrir dömur og herra. „Við vinnum mikið með hrjúfa og brennda áferð í bland við slétta fleti og höfum myndað okkar ákveðna stíl. Þessi grófleiki er vel þekktur hérna á Íslandi en sker sig úr erlendis. Við seljum línuna til að mynda í London og Manchester og gengur vel. Hönnun okkar tveggja fer vel saman og oft hef ég hannað hálsmenið og hann eyrnalokkana í setti og það smellpassar saman,“ segir Berglind.

Línan Uppsteyt er breið og inniheldur allt frá litlum og fingerðum hlutum, upp í stóra og grófa muni. Í henni er að finna nælur, hringa, armbönd og hálsmen en einnig bindisnælur, ermahnappa og plötur um hálsinn fyrir herrana. Allir munirnir eru með rhodiumhúð svo síður fellur á þá. En hvaðan kemur nafnið Uppsteyt?

„Við erum að gera uppsteyt gegn hefðbundinni skartgripasmíði og förum út fyrir rammann. Í línunni

gerum við öðruvísi hluti en fólk er vant,“ segir Berglind og bætir við: „Fólk getur myndað sinn eigin stíl með því að velja saman muni og skapað þannig sinn eigin karakter. Við erum einnig sífellt að bæta við nýjungum í línuna, enn meira uppsteyt,“ segir hún.

Uppsteyt-línan er þó fjarri því að vera það eina sem Jens býður upp á, því fyrirtækið er þekktast fyrir Jens-skartgripalínuna sem eru handsmíðaðir gull og silfur skartgripir með íslenskum steinum. Einnig eru sérsmíðaðar stærri gjafavörur að finna í hillunum.

„Við notum mikið íslenska steina í sérsmíðuðu skartgripina þar sem aðeins eitt eintak er til af hverjum skartgrip. Gjafavörulínan okkar er úr eðalstáli og í henni eru t.d. tertuspáðar, salatáhöld og fleira. Þá muni skreytum við líka oft með íslenskum steinum,“ segir Berglind. „Við erum með verslun í Kringlunni og á síðasta ári opnuðum við nýja verslun og gallerý í Síðumúla 35. Þar bjóðum við einnig aðrar vörur svo sem skúlptúra eftir Jón Snorra, málverk eftir Rúnu Gísladóttur listmálara og glermuni frá Sigrúnu í Bergvík ásamt margs konar hönnunurvöru. Þar er einnig opið inn á verkstæðið svo fólk getur séð okkur vinna og fylgst með hvernig hlutirnir verða til. Það er mikil fjölbreytni hjá Jens og allir ættu að finna sér eitthvað við sitt hæfi,“ segir Berglind.

Frumleg hönnun verslunarinnar hefur vakið mikla athygli og erlendir ferðamenn eru tíðir gestir í Gullsmiðju Óla.

Feðginin Óli Jóhann Daniélsson og Unnur Kristín saman við vinnu sína á verkstæðinu.

Handverk í gömlu húsi með sál

Gullsmiðja Óla var stofnuð fyrir nær tveimur áratugum og er sannkallað fjölskyldufyrirtæki í miðbæ Reykjavíkur. Hjónin Óli Jóhann Daniélsson og Eygló Sif Steindórsdóttir stofnuðu fyrirtækið og á verkstæðinu smíðar svo dóttir þeirra, Unnur Kristín, skartgripir ásamt föður sínum.

Gullsmiðja Óla var opnuð árið 1993 í Hamraborginni í Kópavogi og átta árum síðar var verslunin færð um set í Smáralindina. Nýja verslunin í Veltusundi er í húsi Einars Ben og er einkar glæsileg og hefur vakið mikla athygli meðal erlendra ferðamanna og Íslendinga.

„Við hjónin störfum í versluninni og svo smíðum við dóttir mín, Unnur Kristín, saman skartgripir á verkstæðinu en hún er nú í meistaranámi í Tækniskólanum í gull-

smíði,“ segir Óli Jóhann Daniélsson.

Bæði sérsmiða þau skartgripir eftir óskum viðskiptavina og hefur svokölluð Silkilína verið aðallína fyrirtækisins en skartgripir þeirra lúna eru afar sérstakir.

„Silkilínan samanstendur af skartgripum sem eru eilítid óreglulegir og í þeim mætist silkimött áferð eðalmálsins og hápóleraðir kantar skartgripsins þannig að þeir minna á íslenska landslagið í andstæðum sínum.“

Auk skartgripagerðar er alhliða viðgerðarþjónusta í gullsmiðjunni auk þess sem nokkuð er um að viðskiptavinir vilji láta vinna upp úr gömlu gulli. Þá er mikið smíðað af klassískum skartgripum úr gulli, silfri, eðalsteinum, demöntum og perlum.

„Það má segja að eftir að Unnur fór að vinna á verkstæðinu höfum við feðginin náð að stilla okkar strengi mjög skemmtilega saman og við veitum hvort öðru innblástur.“

Gullsmiðja Óla er í húsi Einars Ben í Veltusundi.

Vasaúrin þóttu tákn um virðingu karlmansins.

Færi frekar í pils

„Frekar færi ég í pils en að ganga með armbandsúr“ er haft eftir virðulegum breskum kaupþýslumanni á fyrstu árum tuttugustu aldarinnar, þegar armbandsúrin komu til sögunnar. Þau þóttu kvenleg og alvöru karlmenn héldu áfram að bera vasaúr í stórrí keðju í vestisvasanum. Það viðhorf var þó furðu fljótt að breytast og ástæðuna má rekja til fyrri heimsstyrjaldarinnar.

Í skotgröfum fyrri heimsstyrjaldarinnar þurftu hermenn að vita hvað tímanum leið en voru ekki í aðstöðu til að leggja frá sér byssurnar og fiska vasaúrið upp úr brjóstvasanum. Þá var hafin framleiðsla á armbandsúrum fyrir hermenn og voru þau kölluð „skotgrafaúr“. Þau voru mun stærri en kvenúrinn og skífan nákvæmlega eins og verið hafði á vasaúrnum, armbandið breitt og úr leðri, svo engin hættu væri á að hægt væri að segja úrin kvenleg.

Hermönnum þótti þetta mikill munur og héldu áfram að nota armbandsúrin eftir að stríðinu lauk. Tískan breiddist hratt út og um 1930 báru 50 karlmenn armbandsúr á móti hverjum einum sem enn hélt í vasaúrið.

ALLT LAGT Í SÖGURNAR

Sérblað um skáldsögur kemur út þann 15. nóvember.

FRÉTTABLAÐIÐ 10 ÁRA

BÓKIÐ AUGLÝSINGAR TÍMANLEGA:

ÍVAR ÖRN HANSEN
S: 512 5429, GSM: 615 4349
ivarorn@365.is